

Der vil endvidere være tale om et tilfælde omfattet af bestemmelsen, hvis en asylansøger har bortskaffet sit pas eller andre dokumenter eller har fjernet mærkater fra tøj m.v. og afgiver utvivlsomt urigtige oplysninger om sin identitet, nationalitet eller rejserute. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende, efter at der er foretaget en sprogttest, som påviser, at den pågældende ikke er af den opgivne nationalitet, fastholder sin oprindelige forklaring. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvis der på anden måde, f.eks. fra svar på fingeraftrykspørgsler i et andet EU-land, er fremskaffet oplysninger, der afkræfter asylansøgerens forklaring, og den pågældende herefter fastholder forklaringen.

En asylansøger, der afgiver objektivt urigtige oplysninger, f.eks. om den pågældendes rejserute, vil ligeledes være omfattet af bestemmelsen, såfremt den pågældende fastholder sin forklaring efter at være blevet foreholdt, at oplysningerne er objektivt urigtige.

En asylansøger vil herudover på anden, lignende måde som angivet i de foreslåede bestemmelser i § 36, stk. 4, nr. 1 og 2, kunne undlade at medvirke til sagens oplysning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, nr. 3.

Det angives således med bestemmelsen, at opregningen i den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, ikke er udtømmende, hvorfor det altid vil bero på en konkret vurdering, om en asylansøger kan frihedsberøves for at lægge væsentlige hindringer i vejen for sagens oplysning.

Efter forslaget vil der ikke skulle iværksættes frihedsberøvelse, såfremt de i udlændingelovens § 34 nævnte mindre indgribende foranstaltninger (meldepligt m.v.) er tilstrækkelige til at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet.

Da formålet med frihedsberøvelsen vil være at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet, vil frihedsberøvelsen som udgangspunkt skulle opretholdes, indtil asylansøgeren har medvirket til sagens oplysning på en sådan måde, at sagsbehandlingen kan gennemføres effektivt. Asylansøgeren skal medvirke til sagens oplysning på en sådan måde, at asylmyndighederne må antages at kunne gennemføre den resterende del af sagsbehandlingen uden hindringer, der skyldes ansøgerens forhold.

I relation til den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, nr. 1, vil der som udgangspunkt skulle ske løsladelse, når en asylansøger, der gentagne gange er udeblevet uden rimelig grund fra afhøringer ved politiet eller Udlændingestyrelsen, er blevet afhørt af politiet eller Udlændingestyrelsen. Gentagne udeblivelser uden rimelig grund skaber imidlertid en formodning

for, at asylansøgeren også vil udeblive ved senere indkaldelser. Hvis de gentagne udeblivelser vedrører afhøringer ved politiet og således finder sted inden asylsamtalen med Udlændingestyrelsen, vil frihedsberøvelsen derfor kunne opretholdes, indtil eventuelle supplerende afhøringer ved politiet og asylsamtalen med Udlændingestyrelsen har fundet sted. Hvis politiet eller Udlændingestyrelsen efter gennemførelsen af en afhøring skønner, at det vil blive nødvendigt at indkalde den pågældende asylansøger til afhøring på et senere tidspunkt, f.eks. hvis der skal indhentes oplysninger til brug for sagen, som asylansøgeren bør gives anledning til at kommentere, kan frihedsberøvelsen opretholdes, indtil den nye afhøring har fundet sted.

I relation til den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, nr. 2, vil der skulle ske løsladelse, når en asylansøger, der helt har nægtet at medvirke til sagens oplysning, afgiver oplysninger til sagen. Der vil endvidere skulle ske løsladelse, hvis en asylansøger, der har bortskaffet sit pas eller andre dokumenter eller har fjernet mærkater fra tøj m.v. og afgiver utvivlsomt urigtige oplysninger om sin identitet, nationalitet eller rejserute, skifter forklaring, således at oplysningerne ikke længere fremstår som urigtige. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis den pågældende, efter at der er foretaget en sprogttest, som påviser, at den pågældende ikke er af den opgivne nationalitet, ændrer forklaring i overensstemmelse med det resultat, som sprogttesten udviser. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvis der på anden måde, f.eks. fra svar på fingeraftrykspørgsler i et andet land, er fremskaffet oplysninger, der afkræfter asylansøgerens forklaring, og den pågældende herefter ændrer sin forklaring i overensstemmelse med de fremskaffede oplysninger.

Som anført ovenfor vil der ikke skulle træffes afgørelse om frihedsberøvelse i tilfælde, hvor dette på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den pågældendes personlige forhold vil virke særlig belastende for asylansøgeren, f.eks. hvis den pågældende er enlig og har små børn, eller hvis den pågældende er alvorligt syg og kan dokumentere dette ved lægeerklæring. Det forudsættes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen skriftligt orienterer politiet nærmere om asylansøgerens personlige forhold.

Det foreslås – i overensstemmelse med den gældende ordning i udlændingeloven – at afgørelser om frihedsberøvelse efter de foreslåede bestemmelser i § 36, stk. 3 og 4, træffes af politiet.

I tilfælde, hvor en asylansøger under sagsbehandlingen hos Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet lægger væsentlige hindringer i vejen for sagens oplysning på en sådan måde, at den pågældende må